

have Spørgsmaalet løst om Forhøjelse af Brændeovnsbrændingsafgiften, saa er det givet, at der ikke er og ikke fra Kommissionens Side vil fremkomme noget Forslag i saa Henseende. Derimod har man nu lagt største Delen af det Beløb, som efter Regeringens Forslag skulde fremkomme ved Forhøjelse af Brændeovnsbrændingsafgiften, over paa Formue- og Indkomstskatten, idet man har forhøjet det Beløb, som den paaregnedes at skulle give, fra 5,118,000 Kr., som det var paaregnet i det Reedtz-Thottske Forslag, til 8,280,000 Kr., altsaa med over 3 Mill. Kr. At dette i og for sig kan antages at gøre Landstinget mere tilbøjeligt til at gaa ind paa den Skat, som det kun modstræbende gik til og under en bestemt Forudsætning, kan jeg i alt Fald ikke antage. Dernæst har man i selve Indkomstskatteloven ganske fraveget den Affattelse, som Landstinget gav den. Man er gaaet helt bort fra Tanken om en Tillægskapitalkat, og man er gaaet til en stigende Skala, om hvilken det sikkert tør siges, at den næppe er velset i det andet Ting. Ogsaa i Skatteoverføringsloven har man udeladt Bestemmelser, som det andet Ting satte ind i §§ 4—8. Jeg skal ikke opholde mig herved, thi der kan det maaske gøres gældende, at der efter Kommissionens Forslag om en særlig Lov om Kommunalskatter ikke er den Trang til disse Bestemmelser, som der var i forrige Samling. Jeg tror imidlertid næppe, at Kommissionens Forslag gør disse Bestemmelser helt overflødige, og det vil man maaske ogsaa mene i det andet Ting.

Dernæst har man i Skatteoverføringsloven gjort den ret væsentlige Forandring, at man har forøget det Beløb, der skulde overføres, fra 5,900,000 Kr. til — naar jeg ser bort fra den Del af Formueskatten, som Kommunerne beholde — 8,187,000 Kr., men saaledes, at af denne Forøgelse af Tilskuddet, der skulde tilfalde Kommunerne, skulde omtrent $1\frac{3}{4}$ Mill. Kr. tilfalde Landkommunerne, medens der kun skulde tilfalde Byerne noget over $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., omtrent 538,000 Kr., det vil sige, at Landkommunerne, som alt i det Reedtz-Thottske Forslag vare gunstigt stillede i Sammenligning med Byerne, skulle af det ny Tillæg have over 76 pCt., medens Byerne kun faa lidt over 23 pCt. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) har jo ogsaa i Kommissionens Betænkning udtalt Bekymring for, at man herved gik Byerne for nær, og han har ligefrem udtalt, at den samlede Skatteomlægning vil komme til at virke med alt for stærk Tryk

paa Bybefolkningen, hvorfor han har stillet Forslag om, at man skulde tage den sidste Ottendedel af Bygningsafgiften, hvorved Forholdet ganske vist vilde blive en Del gunstigere for Byerne. Statskassens Indtægtsnedgang var, som ofte nævnt, i det Reedtz-Thottske Skattelovforslag, beregnet til 782,000 Kr., og dette Beløb af Statskassen vilde jo efter disse Love helt tilfalde Landkommunerne. Nu har Kommissionen forhøjet Beløbet med over 1 Million, til 1,841,000 Kr., som repræsenterer Statskassens Indtægtsnedgang, og hele dette Beløb skal ogsaa udelukkende tilfalde Landkommunerne efter den Opgørelse, som findes i Kommissionens Beretning, Tabellen Side 50. Jeg kan ikke tro, at disse Ændringer skulde gøre Landstinget mere tilbøjeligt til at gaa ind paa Forslagene, end det tidligere har været, og at det skulde gøre disse Forslag i Landstingets Øjne bedre og mere tiltalende end de, der forelaa i Foraaret. Jeg vilde snarest være tilbøjelig til at tro det modsatte, og jeg ser derfor ikke, som sagt, at disse Forslag i Virkeligheden fjerne de Vanskeligheder, der have været for en Overenskomst mellem Tingene. Den ærede Ordfører har gentagende tilraadet Regeringen at forholde sig ganske rolig og passiv og lade de to Ting om at se, om de kunde finde hinanden — ja, det vilde jo ganske vist være det nemmeste for Regeringen, men et andet Spørgsmaal er, om det vilde være det rette, og om det vilde være forsvarligt, og om man dog ikke, dersom Samlingen endte med at vise, at der alligevel ikke naaedes noget Resultat, paa det Grundlag, som Kommissionen har fastslaet, saa vilde bebrejde Regeringen, at den havde ladet Tingene gaa deres egne Veje uden at gøre det mindste Forsøg paa at bringe Forhold til Stede, som muligvis kunde føre til en Overenskomst mellem Tingene.

Jeg har hidtil kun berørt Landstingets formentlige og formodentlige Stilling til de foreliggende Forslag, men jeg maa nu ogsaa angive Regeringens Stilling til dem, da det er en yderligere Grund til, at Regeringen har anset det for sin Pligt at udarbejde Forslag til en Skattereform paa et noget andet Grundlag end det, der hidtil har foreligget. Min Hovedindvending mod den foreliggende Reform kan jeg angive saaledes, at jeg først vil sige, at jeg ikke ser, at der i Virkeligheden for Statskatternes Vedkommende kan tales om en Skattereform; thi jeg betragter det ikke som en Skattereform, at man paalægger Befolkningen en ny og betydelig Skat ved Siden af og med Bibeholdelse af de be-